

disse Mennesker i Fremtiden hjælpes? Her drejer det sig ikke om 50,000 Kr. eller 100,000 Kr., men her drejer det sig om Tab af Millioner af Kroner for disse Mennesker.

Jeg har kun villet sige disse Ord, fordi det forekommer mig, at naar den ærede Ordfører for Flertallet og Medlemmer af Flertallet tale om et saa alvorligt Spørgsmaal som dette, søge de at smykke paa Forholdene og tage ikke de grelle Tilfælde frem, som de burde og skulde. Derfor vil jeg ønske, at den ærede Ordfører, der saa varmt anbefalede, at Statskassen skulde yde 10,000 Kr. til Bekæmpelse af Bipesten, maatte tænke paa, at det her er Mennesker, det gælder. Og vi maa huske, at selv om en stor Del Bier under en Bipest dør, er det dog ikke tænkende Væsen, men naar en stor Del Arbejdere sulter ihjel, er der Slægtninge, der komme til at lide derunder, og naar disse komme til at tænke over Forholdene, kunde det nok være, at Kravene med Tiden, hvis saadanne Tilstande atter skulde indtræde, vilde komme noget stærkere frem end hidtil. Derfor vil jeg anbefale den ærede Ordfører at formaa sit Parti og Flertallet til imellem anden og tredie Behandling at gaa videre med Hjælpen, end det for Øjeblikket er tilbøjeligt til.

Ordføreren (*Carl Hansen* [Præstø Amts 5te Valgkreds]): Jeg skal ikke nægte, at de Udtalelser, som ere faldne i Dag, dels fra det ærede Medlem, som nu satte sig, det ærede Medlem fra Valby (Hyller) og dels fra det ærede Medlem fra Aarhus nordre (Sabroe), vidne i forbavsende Grad om, at de Herrer ikke have sat sig ind i denne Sag, at de slet ikke vide, hvad det drejer sig om. De fremstille Sagen, som om det er Rigsdagen, og specielt det Parti, jeg tilhører, der sætter sig imod, at man yder de arbejdsløse Understøttelse. De have da ikke læst Ændringsforslagene, ellers kunde de ikke tale, som de gøre. De tale, som om vi var Modstandere af at yde Hjælp til de arbejdsløse. Det er jo ikke Tilfældet. Vi ere fra alle Sider enige om, at der skal ydes Hjælp, og vi ere enige om Maaden, hvorpaa den skal ydes, nemlig ved Kommunalbestyrelsernes Mellemløst. Naar der-

for de ærede Medlemmer, navnlig det ærede Medlem fra Aarhus nordre Valgkreds, før talte med Indignation om, at man lod saadanne Ting passere, som at de arbejdsløse sultede og gik nøgne, havde ikke Klæder paa Kroppen, Børnene led Nød, hvem rammer saa det? Det rammer Københavns Kommunalbestyrelse, og det rammer Aarhus Kommunalbestyrelse osv., dem og ikke andre. Saadan er det jo. Der er ikke et Sogneraad ude i Landet, som vilde finde sig i at se paa saadanne Forhold som dem, det ærede Medlem skildrer. Jeg tror heller ikke, at nogen Købstads Kommunalbestyrelse vilde gøre det. Det er Kommunalbestyrelserne, de Herrer maa henvende sig til.

Det, som er os imellem, er Størrelsen af Statstilskuddet, det Beløb, hvormed Staten skal deltage i Udgifterne, det er det, vi diskutere her. Men hvorfor fremsætte de Herrer Sagen anderledes? Have de ikke læst Ændringsforslagene, ere de for saa vidt undskyldte, men de burde have læst dem. Og have de læst dem og forstaaet dem, gøre de galt i det, de have gjort. Deres Ord ville blive refererede omkring i Landet og tage sig ud, som om Flertallet her i Salen er modvilligt til at hjælpe. Det ere vi ikke. Vi have givet Midler paa alle Omraader til at komme de arbejdsløse til Hjælp og straks komme dem til Hjælp. Kun sige vi, at Staten skal nøjes med at give en Trediedel, medens Socialdemokraterne foreslaa Halvdelen. Det er det, som er os imellem, som jeg sagde i Gaar til at begynde med. Det er det hele. Man skulde næsten tro, at de Herrer talte, for at det skulde tage sig anderledes ud. Maaske de mene, det kan gavne dem. Men jeg tror, de hellere skulde bygge paa de virkelige Forhold. Derved vilde de blive stærkere.

Som sædvanlig er jeg enig med det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) i en Del af, hvad han sagde, og uenig med ham i noget deraf. Han har fuldstændig Ret i, at overfor Nøden i Øjeblikket er det ørkesløst at filosofere over, hvad man skal gøre i Fremtiden. Men det ærede Medlem, der er en praktisk Mand, vil indrømme mig, at der er al mulig Anledning til at overveje de Midler, hvorved vi kunne forebygge Arbejdsløshed